

69. Ciuitatem concessam à Duce ea metne ut is Ciuis habitet, non prodeſſe niſi habitetur.
70. Prefationem non declarare mentem.
71. Ordo Senatus ann. 1534. 2. Ian. ne qua Ciuitas creet Ciuem inconsulto Senatu.
72. Ciues creatos ante annum 1534. in Dominio Mediolani non legari ordinatione Senatus an. eiusdem ut non possint eſſe Ciues in consulto.

FACTI SPECIES.

Anno 1527. Illuſtrissimus atque Exellen-
tissimus Dominus Franciscus, Sforza ſe-
cundus Dux Mediolani vendidit Illuſtrissimo
Domino Dominico Saulio Genuensi feudum Oppi-
di Pozoli formigarij agri tunc Derthonensis, ad-
hibita clauſula his uerbis ſcripta. Venditionem
& ad proprium liberam & francam & expeditam
ab omni onere, ſicto, cenu, conditione, preſta-
tione, foco, & onore altui d'andis preſtantis, faci-
mis ſeu etiam ſubſtituendis, Reſenta tamen ſibi ſem-
per ſuperioritate in tracitorum: &c. & paulo poſt
ita legitur. Et de & in eis faciat & facere poſſit quic-
quid uoluerit & placuerit, & ſine preſati. Exel-
lentissimi Domini Ducis, & cuiuslibet alterius per-
ſone contradictione &c. & inſra ſic habetur. Et
quod prefatum Magnificum Dominum Dominicum
eiusque heredes & ſucceſſores, & iura, & bo-
na ſuperius vendita exonerabit, & indemnem &
indemnia preſtabit, & conſeruabit ab omnibus
ſodris, taleis, mutuis, annatis, aſtimis, ſocolaris,
inuentarijs, & impoſitionibus hactenus factis, &
impoſitis, & qua de cetero fierent & imponerentur
ſuperdictis bonis & iuribus ſuperius uenditis &c.
Renuntiavit etiam preſatus Dominus Dux per mu-
ltis decretis iam a ſe & ſuis aneſſoribus editis, que
ſingulatim in indiuiduo retulit et nominauit, et dein
de clauſula hanc uniuersalem adiecit. Item renun-
tiando & derogando quibuscumque legibus, ordinib.
statutis, & decretis hactenus per Illuſtrissimos ante-
ceſſores ſuos in contrarium diſponentibus, factis vel
que poſſent obeffe per tempora tam penitentia quam
futura preſenti inſtruimento vel predicta uolantia
ſue &c. Preterea idem D. Dux eadem die & hora in
eodem inſtruimento inuenit uirtutem dicti D. Dominicū de feu-
do dicti Oppidi Pozoli formigarij, q̄ à Ciuitate Der-
thonē ſeparauerat: cu nero & mixto imperio, gladij
poſteſte & omni modo iuridictione tam in Ciuitibus,
quam in criminalibus quam etiam mixtis &c. pro-
fe filiis & ſuccesſoribus ſuis masculis & legitimis et
alijs de quibus ſupra, ut premititur, ac diſcen-
tibus ut ſupra &c.

Anno 1533. idem Dominus Dux Franciscus
creauit predictum Dominum Dominicum Sena-
torem, ac etiam ciuem Mediolanensem hiſ adie-
ctis uerbis. At uero quoniam non ignoramus eō
celebriores amplioresque fieri urbes, quo ampliori
grauifimorum huic modi virorum frequentia
reborantur: per ſpectiſſimum qua habemus, quan-
tum idem Dominus Dominicuſ ut nobis ſic domi-
nio & noſtriſ uerbibus & ſubditis afficiatur ubi am-
pliſſimiſ ades et uberrima lati fundia comparauit,
Propter a hiſ etiam noſtriſ ex certa ſcientia, &

de noſtre poſteſtatis plenitudine ac omnibus modo, iu-
re, via, cauſa, et forma quibus melius validius et ef-
ſeſciens poſſimus ipſum Dom. Dominicum de ſaulis
eiusque filios ei diſcedentes ac diſcedentium diſ-
cedentes tam maſculos quaſ faminas in infinitum
facimus creamus et conſtituimus. Ciues de iuriſdi-
ctione Ciuitatis noſtrae Mediolani, et de poſteſtate
eiusdem, ita et taliter quod de cetero emere, acquire-
re, vendere, conſequi, alienare, cotrahere, diſtribuere
& quaſi, ac cetera omnia facere, operari, ac agere, tam
in iudicio quam extra, ſicut & quemadmodum alijs
Ciues incola & originary dicta Ciuitatis & locu-
rum diſtioniſ noſtrae poſſunt, & poſſe quomodo libet
diognſcentur. Nec non ſuccedere, tam ex teſtamen-
to quam ab in teſtato, & relictā quenquamque ca-
pere cum effectu a quocumque Ciue & Ciuibus
de Ciuitate & iuriſdiſtione ipſus Ciuitatis noſtrae
Mediolani & poſteſtatis eiusdem, & retinere poſſint,
& valeant pro ut alijs Ciues ipſus urbis noſtrae
natürales antiqui & originary poſſunt, & quomo-
do libet poſſe diognſcantur. In idem quoque face-
re poſſint quecumque mulieres quas ipſe, & vi ſu-
prain uxores acceperint de ipſa Ciuitate, vel eius
iuriſdiſtione, & quicunque ex talibus uxoriibus
progeniis fuerunt tam maſculi quam femine, non
obſtante ſtatuto Ciuitatis Mediolani, poſto ſub
rubrica generali de extradiſtiorum extraordi-
nariorū & ſub rubrica ſpeciale de muliere nubente
cum hereditate extra iuriſdiſtione Mediolani,
quid incipit. Nulla mulier ſe nubat cum hereditate
extra iuriſdiſtione Mediolani cum eius con-
tinentijs.

Nollum tamen quod per hanc confeſſionem in-
telligatur derogatum ipſi ſtatuto incipienti. Nu-
lla mulier ubi aliqua femina in ea comprehenſa nu-
beret extra Dominum noſtrum, ſed tali caſu ſta-
tutum, ipſum ſeruari debere, ac non obſtante alio
ſtatuto ſub rubrica de alienationibus fieri prohi-
bitis in non ſubditum iuriſdiſtioni penitus Me-
diolani. Quod incipit quilibet Ciuitatis & di-
ſtrictus Mediolani, nec contentis in eo ſeu in eis,
Decernentes etiam ac volentes ipſum Dominum
Dominicum ac eius filios & diſcedentes ut ſu-
prain eadem urbis ciuſque iuriſdiſtione ac ubique di-
ſtioniſ noſtrae fungi, & gaudere poſſe illis omnibus
honoribus, pactis, immunitatibus, gratijs exem-
ptionibus, preſeruationibus & prerogatijs, emolu-
mentis, commoditybus decreris, ſtatutis, pro-
uisionibus ordinibus, conſuetudinibus, ſtilo, & uſi-
bus, quibus ſru & gaudere poſſent Ciues alijs
veri & natürales, antiqui & originary Mediolani etiam ſi dominus ſuprema ſpirituali vel tem-
porali auſtoritate profulgens vel alijs quicunque
auſtoritatē habens aliquod priuilegium ei-
dem Ciuitati vel naturalibus & antiquis Ciuibis
& originary tantum confeſſiſſet & hoc etiam re-
ſpectu Datij ripe & datij veteris mercantia in di-
cta Vrbe Mediolani. Et haec quidem omnia ſtatutis
predictis, & decreto edito de anno 1424. die
decimoquarto Septembriſ incipiente, Informati
quod multi Forenses per tempora preteria effe-
cti ſunt Ciues Mediolani. Ac decreto edito de
anno 1423. die ſexto Septembriſ, quod incipit. Pro-
uidere

Initium à Domino.

C O N S I L I V M M C X X I X .

DE propoſita facti ſpecie vt facilius & cla-
tius quam fieri poſteſt, reſpondeam, exi-
ſtimo obſeruandum eſſe, hic agi de tripli
ci bonorum genere, nempe de Emphy-
teutice Ecclesiæ, de feudo emprijs. Pre-
cipie ac demum de bonis liberis & allodialibus acqui-
ſitis a ſecularibus ſubditis huic Domino. Agitur etiam
hic de dupli genere onerum hoc eſt habitationis in
hoc ipſo ſtatu & Dominionio Mediolanensi ac etiam de
ſoluendis tributis collectis & alijs oneribus. Hoc pra-
miſſo de ſingulis ſeparatim differamus.

De bonis Emphyteuticis Ecclesiæ ſit in Oppido ſa-
etæ Christinæ territorij Papiensis, nulla (ni fallor) eſſe
poſteſt dubitatio, quin ea acquirere poſterit dom. Do-
minie, & ſi forenſis, ſi quidem à fortiori dicimus ſta-
tutum prohibens alienati immobilia in exterum & fo-
renſem, non comprehendere Clericū alienantem
immobilia ſui patrimonij extero & forenſi. Ita fanè
Socius ſenior in conf. 56.lib.1. qui multis rationibus
& ſimilibus comprobat. Ita & Ripa in lib. primo re-
ſponsorum capit 2. in prima dubitatione, iunctis hiſ,
qua ſcribit ibidem numer. 11. & numer. 12. reſpondit
dom. Cardinalem † Mantua poſtuite bona quadam
patronalia vendere dom. Galeacio Sforza Foren-
ſi, ſicque non ſubdit Mantua, non obſtante illius Ci-
uitatis lege & ſtatuto prohibente alienari bona immo-
bilia in non ſubditum. Idem ſcribit ipſe Ripa in le-
ſiſtus ſam. §. diu. numero 83. de leg. 1. quem retulit, &
viſus eſt ſequi Tiraquellus de retracitu consang. §. 1.
gloss. 13. num. 11. Socinum & Ripam quoque ſecu-
tus eſt Plotus in conf. 2. numer. 14. qui pariter ſuper
ſtatuto Mantuanuſ reſpondit. Etiā conf. 16. numer.
30. verſ. & propterea ſtatutum &c. in terminis no-
ſtrae conſtitutionis Mediolani in titul. de pœnis. §.
Collegijs, idem Plotus in conf. 19. numero 13. & ac-
cedit in ſpecie bonorum Ecclesiæ datorum in Em-
phyteuticis † extero & forenſi ſeculari, quod illa non
ligentur ſtatuto ſecularium, reſpondit Plotus in diſco
confilio 16. numero 29. verſicuло vndeclimo, qui di-
xit ſtatutum † Mediolani Quod acquisita per uxorem
conſtantē matrimonio, ceneſtūt acquisita viro, nec
noceat protestatio matriti in contrarium, non ligare
clericū, nec bona Ecclesiæ, qui in Emphyteu-
ticis dari & acquiri poſterint uxori & non marito.
Huc etiam facit quod docuit Bartolus in. le. ſi finita.
§. de veſtigialibus numero 6. verſicuло ſecondū quæro-
ſi de danno infecto, cum dixit legem principis ſacu-
laris indiſcentem pœnam conſiſtationis & publicatio-
ni bonorum contra ſecularem delinquentem non
habere locum, quo ad bona Ecclesiæ in Emphyteu-
ticis data illi ſeculari delinquenti, cum huiusmodi
† bona non ſubiaceant, ne ligentur ſtatutis ſeculariū.
Et Bartolus ſecutus eſt Curtius Senior in confilio
60. incipit. Dux Philippus Maria colum. 12. in fine
verſicuло: Eſt quoque verum, qui reſpondit in ter-
minis decreti editi à Philippo Maria Duce Mediola-
ni, Bartolomei: quoque traditionem Probarunt Rui-
nus, in confilio, 117. numero 1.2. 3. in confilio. 155.
numero 10. & in confilio 161. numero. 7. & numero
32. libr. 1. in confilio 23. numero 33. confilio. 25. in
fine, & in confilio 68. numero. 11. lib. quinto. Decius
in auth. ingressi numero. 26. C. de Sacroſ. Eccleſ. & in
confilio. 442. numero. 29. & Parisius in confil. 101.
numero 35. lib. 1.

Nec repugnat ſi dicatur, q̄ licet clericus & Ecclesiæ

K non